

Mongolia - na czym polega odmienność służby zdrowia w tym kraju?

Lekarz Enkhjargal Dovchin

www.medycynatybetanska.wordpress.com

Mongolia jest krajem, który nie był rozpieszczany przez historię. Mimo wpływów chińskich i rosyjskich zachował on jednak swoją wyjątkowość objawiającą się w ludziach. Mongołowie mają inne podejście do świata i życia, potrafią zachować dystans do wszystkiego osiągając spokój.

Do dziś wielu ludzi w tym kraju żyje jeszcze na ogromnych połaciach stepów w warunkach bardzo prymitywnych tak jak ich przodkowie. Zajmują się hodowlą owiec, polowaniem. Przyroda żywi ich, ubiera oraz leczy. Samowystarczalność tych ludzi jest najlepszym dowodem rekomendującym zalety natury. Potrafią oni bowiem radzić sobie ze zdobywaniem pożywienia czy z leczeniem chorób dzięki ziołom, minerałom, składnikom zwierzęcym, pracy z ciałem (upuszczanie krwi, stawianie baniek itp.).

Medycyna niekonwencjonalna Dalekiego Wschodu ma ogromną skarbnicę wiedzy, którą zaczęto przekazywać ustnie po czym spisywać już 3 000 lat temu.

W starej kulturze, medyków praktykujących leczenie tymi sposobami, nazywano kapłanami buddyzmu (lamami), gdyż przeważnie poświęcali oni swoje życie zgłębianiu metod leczenia i pomocy chorym.

Do dziś dziedzictwo ich badań jest wykorzystywane przez służbę zdrowia krajów Dalekiego Wschodu. Badanie pacjenta odbywa się w zupełnie inny sposób, niż na Zachodzie. Organizm jest traktowany jako całość, która ma współpracować ze sobą w ścisłej równowadze. Zatem zanim wyda się jakąkolwiek diagnozę, bada się ogólny stan pacjenta, m.in. :

- **puls** – mongolska medycyna naturalna rozróżnia wiele rodzajów pulsu, każdy „przemawia” w inny sposób. Głównie wyróżnia się puls męski, żeński oraz neutralny, wszystkie muszą dokładnie przeanalizowane by potrafiły wskazać zaburzenia tzw. Trzech "Humorów" (osobowości, charakterystycznych indywidualnych cech): wiatr, żółć oraz flegma. To badanie ma niezwykle istotne znaczenie, dzięki niemu doświadczony lekarz jest w stanie precyzyjnie ustalić obecny stan pacjenta, jak również choroby przebyte wiele lat wstecz,
- **stan głównych organów** – sprawdzany trzema środkowymi palcami jednej dłoni na przedramieniu ręki pacjenta,
- **system nerwowy** – badany drugą dłonią na przegubie ręki pacjenta,
- **stan moczu** – w tej dziedzinie medycyna wschodu osiągnęła najwyższy stopień dokładności i skuteczności, była to bowiem jedyna metoda, aby zbadać co dolega pacjentowi, który gdzieś tam na pustkowiu Mongolii nie mógł dotrzeć do medyka; dzięki dostarczeniu jego moczu lekarz mógł niemalże w 90% ocenić co mu dolega i przepisać odpowiednie zioła czy leki.

Po postawieniu odpowiedniej diagnozy lekarz mongolski sporządza taką mieszankę ziół, która będzie odpowiednia dla schorzeń danego pacjenta, po czym przekazuje mu ją wraz z instrukcjami przyjmowania. Czasami same zioła nie wystarczą i terapia musi zostać wzbogacona o inne zabiegi, takie jak akupunktura, upuszczanie krwi, stawianie baniek ogniwych, świecowanie uszu, kąpiel w wywarze lekarstwa itp. Podczas akupunktury, wskazanej szczególnie przy schorzeniach reumatycznych, neuralgicznych oraz paraliżach dobiera się właściwą dla indywidualnego pacjenta wielkość igieł oraz ich kształt. Zabieg upuszczenia zakazanej krwi dotyczy pacjentów skarżących się na nadciśnienie, nagłe zmiany samopoczucia itp. Najważniejsze by nie szkodzić – lekarze mongolscy o wiele lepiej stosują się do tej zasady, niż nasza krajowa służba zdrowia. Oni dbają o harmonię - profilaktykę, zapobieganie, u nas leczy się tylko objawy schorzenia stosując leki, bardzo często niosące ze sobą wiele skutków ubocznych.

Medycyna Dalekiego Wschodu opiera się na założeniu, które przewiduje dwa główne czynniki pochodzenia przyczyn choroby :

- **bliska** - wynika z teorii „Trzech Humorów”, tak jak podkreślaliśmy wcześniej muszą one kooperować ze sobą w harmonii, zachwianie działania któregoś z nich staje się bezpośrednim impulsem powstania schorzenia;
- **odległa** - wynika z pewnego rodzaju niewiedzy, czyli nie możliwości zrozumienia od urodzenia tego czym jesteśmy, jaka jest nasza macierzysta natura, skąd biorą się źródła emocji (namiętność, agresja oraz niewiedza);

Lekarze mongolscy rzadko stosują drastyczne metody leczenia, takie jak operacje itp. W swoich diagnozach opierają się przede wszystkim na lekach robionych z roślin, minerałów lub składników zwierzęcych. Tajniki przyrządzania lekarstw są wiedzą wypracowaną przez wiele przeszłych pokoleń, dlatego ich skuteczność jest tak wielka i niezwykła.

Najciekawszą grupę leków tworzą tzw. „drogocenne pigułki”, które przygotowuje się z kilkudziesięciu różnych składników, poczynając od ziół aż po unikatowe relikty, mające na celu uleczyć również duszę pacjenta. Z uwagi na ten charakter powinny być one przyjmowane w „szczególnie pozytywne” dni – np. pełnia – wraz z modlitwą mantry Buddy Medycyny na ustach.

Autor: Serwis MEDYCYNA TYBETAŃSKA

Lek. Enkhjargal Dovchin

www.medycynatybetanska.wordpress.com

Tekst w całości jest autorstwa serwisu MEDYCYNA TYBETAŃSKA.

Wyrażamy zgodę na rozpowszechnianie tekstu ale jedynie w całości z zamieszczeniem źródła pochodzenia tekstu – w tym wypadku wpisu:

Serwis MEDYCYNA TYBETAŃSKA

Lek. Enkhjargal Dovchin

www.medycynatybetanska.wordpress.com

